

Sygn. akt I Cz 52/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska (spr.)

Sędziowie : SO Aleksandra Ratkowska

SO Dorota Twardowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku F. Z.

z udziałem G. B., E. K., J. B., K. S., E. D., L. B., B. B. i Gminy M. T.

o stwierdzenie zasiedzenia

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na zarządzenie Przewodniczącego w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 5 listopada 2012 r., sygn. akt I Ns 476/12

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Elblągu zwrócił wniosek F. Z. o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości (k. 5). Ustalono, że zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 2 sierpnia 2012 roku zarządzono wezwanie pełnomocnika wnioskodawczyni do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez przedłożenie 9 odpisów wniosków wraz z 9 załącznikami - w tym z 9 odpisami pełnomocnictwa, określenie części działki objętej zasiedzeniem na planie sporządzonym według zasad obowiązujących przy oznaczaniu nieruchomości w księgach wieczystych oraz uiszczenie opłaty sądowej od wniosku w kwocie 2.000 zł – w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku. Wezwanie zostało doręczone wnioskodawczyni (zamiast pełnomocnikowi wnioskodawczyni) w dniu 20 sierpnia 2012 roku (k. 8). W zakreślonym terminie pełnomocnik wnioskodawczyni E. K. przedłożyła pismo, w którym określiła nieruchomość będącą przedmiotem postępowania o stwierdzenie zasiedzenia oraz złożyła wypis z rejestru gruntów dla nieruchomości z oznaczeniem części działki (wszystko po 1 egzemplarzu), uiściła opłatę sądową od wniosku w wysokości 2.000 zł oraz przedłożyła 9 odpisów wniosków wraz z odpisami załączników, za wyjątkiem odpisów załącznika dla doręczenia uczestnikom w postaci: poświadczenia notarialnego pełnomocnictwa zarejestrowanego w Repertorium A numer (...) (k. 6v). W dniu 25 października 2012 roku powyższe wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku i uiszczenia opłaty sądowej zostało prawidłowo doręczone pełnomocnikowi wnioskodawczyni E. K. (k. 19). W zakreślonym terminie pełnomocnik wnioskodawczyni, me przedłożyła również dziewięć odpisów poświadczenia notarialnego pełnomocnictwa zarejestrowanego w Repertorium A numer (...) (k. 6v). Podkreślono, że okoliczność ta

uniemożliwiła nadanie sprawie dalszego biegu, albowiem zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych. Uwzględniając powyższe na mocy art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zarządzone jak na wstępie, zwracając wniosek.

W zażaleniu wnioskodawczynie F. Z. domagała się jego uchylenia. Motywując swe stanowisko wskazała, że braki tego wniosku zostały rzetelnie i w całości uzupełnione. W ocenie skarżącej nieprawdą jest, że nieprzedłożone zostały odpisy poświadczeń notarialnych [ww.] pełnomocnictwa". W ocenie wnioskodawczynie błąd ten wynika z faktu, że przedłożony wraz z wnioskiem uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa notarialnego miał formę dokumentu dwukartkowego zapisanego jednostronnie, podczas gdy odpisy dla uczestników, o które prosił Sąd w pierwszym wezwaniu zostały przedłożone w formie dokumentów jednokartkowych zapisanych dwustronnie. Nadto skarżąca wskazała, że we wcześniejszej korespondencji nie określono tak szczegółowo jak w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, jakim brakiem formalnym dotknięty był jej wniosek. Tym samym uniemożliwiono jej skuteczne uzupełnienie braków wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawczynie nie może ponosić negatywnych skutków nieprzedłożenia odpisów „uwierzytelnienia odpisu udzielonego pełnomocnictwa”, gdyż w tym zakresie wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku było nieprecyzyjne. Tymczasem zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i orzecznictwa (orzeczenie SN z dnia 30 lipca 1998 r., III CZ 92/98, Lex nr 50649) wezwanie do uzupełnienia braków powinno być jasne i niedwuznaczne, tak aby u strony, do której jest skierowane, nie powstała żadna wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści. Wezwanie nie czyniące zadość tym wymaganiom nie może skutkować sankcją przewidzianą w art. 130 § 2 k.p.c.

Przypomnieć trzeba, że w dniu 2 sierpnia 2012 r. Przewodniczący wydał zarządzenie, w którym wezwał pełnomocnika wnioskodawczynie do uzupełnienia braków formalnych wniosku przez przedłożenie 9 odpisów wniosków wraz z 9 załącznikami, w tym z 9 odpisami pełnomocnictwa, a także do określenia części działki objętej zasiedzeniem na planie sporządzonym według zasad obowiązujących przy oznaczaniu nieruchomości w księgach wieczystych. Wezwanie to, wbrew przepisom art. 133 § 3 k.p.c., doręczono wnioskodawczynie, a nie jej pełnomocnikowi. Doręczenie należało uznać zatem za bezskuteczne. W odpowiedzi wnioskodawczynie uzupełniła jednak w większości braki wskazane w wezwaniu, za wyjątkiem 9 odpisów „uwierzytelnienia odpisu udzielonego pełnomocnictwa” (repertorium A numer (...)). W tej sytuacji nie było podstaw ponownie wzywać pełnomocnika do uzupełnienia braków, które zostały już uzupełnione, albowiem mogło to rodzić wątpliwości co do zasadności wezwania. Aby uniknąć nieporozumienia należało wezwać pełnomocnika wnioskodawczynie do złożenia 9 odpisów „poświadczenia odpisu udzielonego pełnomocnictwa” repertorium A numer (...). Tymczasem dopiero z uzasadnienia zaskarżonego zaskarżenia wynika, jakim brakiem formalnym wniosek był dotknięty.

Ponieważ w rozpoznawanej sprawie skarżąca nie została w sposób prawidłowy – wystarczająco jasny i precyzyjny – wezwana do uzupełniania braków formalnych wniosku o stwierdzenie zasiedzenia, zaskarżone zarządzenie podlegało uchyleniu na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., art. 398 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.